

Krizanteme - cvetlice rajnih

Bolečina ne pozna narodnosti, ne državnih mej. Njeno kraljestvo obsega ves svet in vse ljudi. Najgloblja struna človeške duše izzveneva že cela stoletja v točeh akordih žalosti za rajnimi in v časteč spomin njim, ki iz njihove od solz namočene prsti vstaja nova bodočnost.

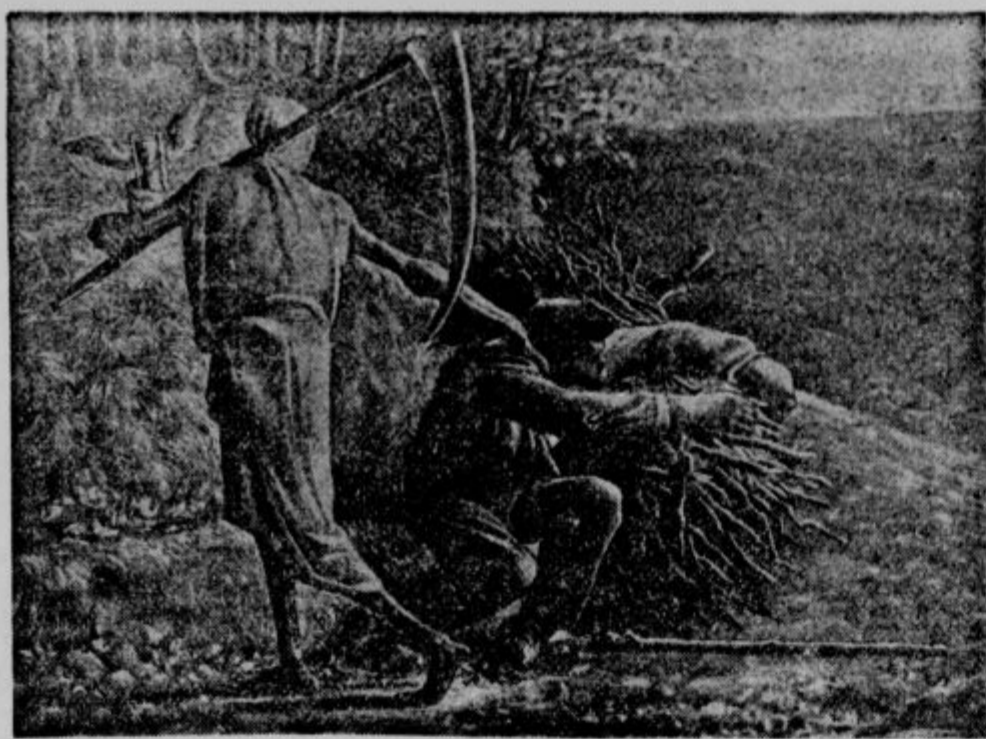
Kakor pripoveduje pobožna legenda, so verne duše naprosile svetega opata Odilona — ki je živel v začetku 11. stoletja — naj jim z molitvijo olajša očistevanje. Meniški pesnik je spomin vernih duš postavil na dan po dnevu vseh svetnikov. Od tistih dob krščanski svet na jutrišnji dan svojim rajnim poleg zadnjih jesenskih cvetic v venetnem rumenem listju podarja dragocna darila molitev. Kdor koli, ki je že davno pozabil moliti, na ta dan pokleka, pa naj si pred obledelo sliko svojih rajnih. Ta dan moli vsako z občutjem tistega domotožja, tistega nemira v srcu, ki ga veliki Avgustin tako dobro pozna: vsaj po brezplodnih zemskih poskusih ostane človekovo izpolnjenje le v Bogu.

S cvetkami in lučkami krasimo drage grobove. Najtež pa je na grobovih prečudne krasote skrivnostnih krizantem, ki začno cvesti šele tedaj, ko vse drugo cvetje umira. Svoj cvetni čas obhajajo krizanteme v dneh, ko mi ljudje obhajamo praznik svojih mrtvih in ko se umirajoča narava poslavlja od nas. Znak

naše žalosti so cvetovi krizantem, ki jih zadnji sončni žarki poljubljajo s svojo tiho melanholijo. Kakšna čudovita lepota je v njih, kakšno neizčrpno bogastvo barv! Vsako leto smo znova presenečeni nad slikovitostjo barvnih odtenkov. Koliko fantazije je v njih! Tod plamteč ognjeni dež, tam niz trepetajočih zvezd, ponosne piramide, praviljeni keliki, lesketajoče se iskre, srebrne krogle, zlati krogi in tudi — kraveče rane. V kraljestvu rož zavzema krizantema povsem svojevrstno mesto. — Vsaka rastlina ima svojo določeno formo, svoj neizpremenljiv ustroj — krizanteme pa so — se zdi — izven tega zakona narave. Prilagodijo se volji oblikujoče človeške roke in do kraja zadovoljijo njegov nestalni okus.

Tudi tam daleč po svetu, kjer ležijo pokopani zemski ostanki sinov slovenskega naroda, se še vedno najde sočutna roka, ki okraši njihove grobove s poslednjimi cvetovi krizantem. Ti cvetovi so jim kakor pobožen pozdrav iz domovine in jim nadomestujejo solze in molitve žalujočih mater, očetov in sinov... In če nekaterim ni dano, da bi vsaj v duhu stali ob grobu svojih dragih, katerih kosti ležijo razmetane nekje na dnu morja ali bogve kod, naj se tolažijo z mislijo, da ima sleherni od njih, pa naj leži kjerkoli, svoje pokojišče v božjih rokah, ki čuva nad njimi s svojo večno, neusahljivo ljubeznijo in dobrotjo.

Večna žaloigra smrti

Tako nam božja poslanka Smrt znova vsako leto zdramatizira in njena mrka tovarišica Jesen zrežira turobno kolektivno žaloigro: Memento mori! Zastor jima je noč, ki ga dvigne krvav prst jutranje zarje ob rojstvu dneva Vseh svetnikov, pozornica — pokopališče, kulise — grobovi s krizantemami in spomeniki, koprivami in strohnelimi križi; glavno vlogo igrajo mrtvi, statisti pa smo mi vsi, ki tonemo v senco cipres in vrb žalujek ter na stečaj razkrivamo drug drugemu bolesi svojega srca... Tako znova vsako leto enkrat potopimo obraze v dlani in se grenko zavemo svoje klavrne življenjske vloge...

Daljni in bližnji spomini prihajajo k nam na obisk. Daljni in bližnji obrazi vstajajo iz skrivnostnega molka večnosti in romajo v procesijah mimo. Nekateri se nam smehljajo gorko in vdano, drugi strmiijo v nas srepo in brezgibno, tretji narahlo očitajoče — vse po pravici in zasluženju, kakor so bili pač nekoč naši odnosi do njih. Dan Vseh mrtvih je dan ljubezni in odpuščanja, dan sprave in miru, pa tudi dan krvavečih ran in zgočega kesanja za mnoge. Za vse pa je eno in isto: kakor na križpoju svaričen signal, preglušujoč vzkrick avtomobilske hupe, presunljiv glas tovarniške sirene, strahoten pisk lokomotive, turoben zvok platzvana...

Plodno leto božje vrtnarice

Zetev božje vrtnarice Smrti je bila v letu 1932 izredno plodna in bogata. Komaj so nam dozoreli — Vurnik, Pajk, Gorjup in še nepregledna vrsta drugih — že so padli kakor v polju žitni klas pod neizprosni zamahom smrtno kose. Božja njiva pri Sv. Križu bohotno raste in se širi... Čez petdeset let morda, čez sto — bo ograjeni prostor že pretesen za vse, ki bodo iskali tod počitka in po-

koja. In čez dvesto ali tristo let bo morda že pozabljen, kakor je zdaj pozabljeno grobišče pri Sv. Krištofu...

A pokopališče pri Sv. Križu se ne razteza zgolj v širino in daljino, marveč tudi v višino. Modernizira se. Mogočni spomeniki rastejo kar čez noč iz mrtvih tal. Te visoke, ponosne, skorajda gizdalinsko našopirjene spomenike pa ni postavil hvaležni narod svojim duhovnim velikanom in zasluznim možem na čast. So to povečini spomeniki majhnih mož — a velikih denarnih mogotcev. Trojica nizkih, skromnih kamnov na grobu Cankarja. Ketteja in Murna se vsak dan globlje in ponižneje izgublja sredi tega razkošja in sijaja. A tej trojici je domovina postavila še kolikor toliko dostojen spomenik. Kolikom sinovom svojim pa je bila še po smrti mačeha! Bogve kje med plevelom in odpadki ležijo zdaj razmetane njihove kosti... Kako bomo zagovarjali to svojo črno nevaležnost, to svojo majhno ljubezen do njih — rodu, ki gre za nami?

Na božji njivi je pomlad...

Obisk grobov bo letos — kot vse kaže — rekorden. Kakor da so ljudje spoznali, kako malo jim more to življenje še dati, pa hodijo po tolažbo in mir tja, kamor vsa razrvanost naših dni več ne sega.

Že teden dni pred Vsemi svetimi so se pomikale dolge procesije ljudi na pokopališče. Njihova hvaležnost, njihova ljubezen do umrlih je pričarala na božji vrt, okoli katerega že vse grenko dehtijo jeseni, najlepšo pomlad. Stezice so bele in skrbno očiščene, brez ožoltega listja, ki ti zunaj vsepovsed pod nogami trohni, krizanteme cveto mladostno sveže sredi gomil — vse, vse je prelesten privid pomladi. Samo enega ni sredi tega vrta: mladostno brezskrbnega vrisa in smeha ni, mladostne

Jaz bi si tudi želela kaj takšnega! • „Saj ni nov, samo oprala sem si ga, da je kakor novi!“ • Opran je samo? Ni mogoče! • „Vidite, jaz si tudi ne morem omisliti veliko novega. Zato perem vse svoje reči z Luxom. In vse je kakor novo, če perem

63 10-33

radosti in toplega pomladnega sonca ni... Neskončno tiha in otožna je pomlad sredi tega velikega božjega vrta.

Tako so ljubeče roke stoterih vse praznično preuredile in pripravile za današnji dan. Vse polno lučk brli, vse polno rož krasijo črno zemljo, vse polno ljubečih src se sklanja nad gomilami in njihova usna se pregibajo v tihi, pobožni molitvi. Z rosnimi očmi strmiijo v napise na spomenikih — in bogve kakšne žalostne, pretresljive scene se odigravajo za kulisami njihovih duš...

Tam nekje v ozadju pa so grobovi pozabljenih, zapuščenih. Napol strohneli križi stojijo tam in nobena lučka ne brli pod njimi in nobena roža ne krasijo puščobne, s plevelom in travo prerastle ruše. Sredi te žalosti in puščobe je grob, ki niti križa nima. Samo trepetajoči listi vrbe žalujke se sočutno sklanjajo nad njim in narahlo šepetajo v vetru. Ob njem kleči mož, ki zdaj pa zdaj brezupno zamahne z roko, kakor da hoče zadušiti glas vesti, ki mu vihari na dnu, ali pregnati bridke misli in spomine, ki mu trkajo na srce...

To so grobovi najbednejših med bednimi, ki jih je življenje ogoljufalo za marsikaj, pa jim je smrt dala vse: mir in pokoj kakor vsem drugim, ki sredi najiminentnejših spomenikov spe.

Mirko Kunčič:

V noči vseh mrtvih

V noči Vseh mrtvih, ko romaš s spominom po tihih grobeh in iščeš med njimi SVOJ — ugasne ekstaza, otrpne nasmeš. Brez hlimbe pogledaš samemu sebi v obraz in se zgroziš:

MINLJIVOST...

Tišina zostril se v bodalo:

en vzdih, en trepet — in že se ti zdi, da bo iz rane pritekla kri.

Ura bedi, šteje utripe srca. Ko gladen nestvor grabi iz dna, lovi bedne minute v svoj bronasti glas.

V noči Vseh mrtvih, ko zvišjaš ko črv se pohojen na tleh — se z gnevom zaveš, kako je bil spačen in gnusen tvoj smeh. Črni koraki erinij pred vrati se plazijo trudno, ne dajo ti spat. Zdaj... zdaj bodo obstali...

• koščeno roko

iz tajne groze noči

potrčkali votlo — — —

V noči Vseh mrtvih, ko joknaš brez solze z obrazom v dlaneh — so sami grobovi in rakve v očeh.

Griša:

Caka njiva razorana...

Čaka njiva razorana — čaka tebe, čaka mene — čaka večnosti poljana slednje cvetke nebogljena.

Čaka vsega, kar je živo — naj je dolgo ali kratko, naj je ravno ali krivo, naj je trpko, naj je sladko...

Čas pa vleče svojo brano preko speče ozimine, da obrani vse izbrano, ko pomlad življenja sine.

Dr. Marjetič Jože:

Vseh svetnikov večer

Temna noč... Zvonovi turobno pojo, kakor da je pogreb celega sveta, oplakujejo mrtve in kličejo žive. Duše rajnikih prihajajo med nas in prosijo. — Okrog cerkve na pokopališču in na oknih gore sveče, njihov sijaj se širi visoko proti nebu. Pobožne duše molijo rožni venec...

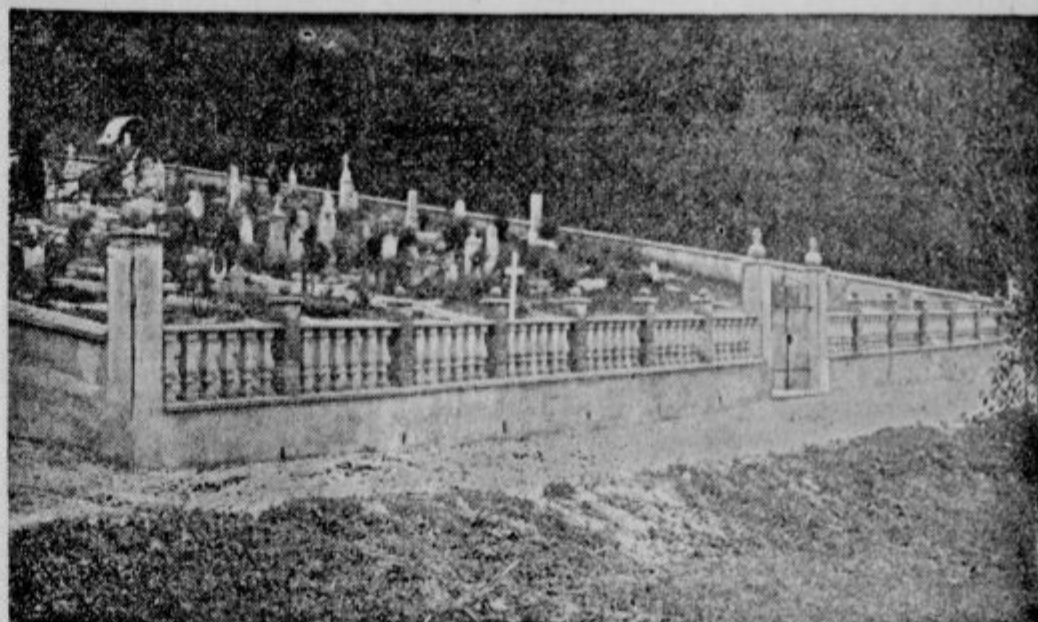
Bolezen, smrt in grob! In potem? In potem, pravijo mnogi današnjega stoletja, da ni nič, grob zapre vse, uniči vse, dobro in zlo... In vendar, zakaj je smrt črna vešča, misel nevesela...? Zakaj trepeta razbojnik, zakaj se boji pobožna duša? Zakaj ta strah?

Zato, ker tukaj gospodari Pravica in Modrost tukaj ni nobene izjeme, tukaj ni razlike med siromaki in bogataši, niti med učenjaki in bedaki... Posmrtnost! Kako malo na to mislimo! Zemljsko življenje polno brige in trpljenja, mnogo žalosti le malo veselja, vendar smo prikovani na drobne tega sveta z neizmerno težkimi okovi, in pozabljamo na — konec.

Milijarde človeških teles je že segnalo v črni zemlji in tudi mi pridemo na vrsto, kdaj, pa ne pove nobena pratika... Zato se vsaj nocoj zamislimo v to neveselo misel in razgovarjajmo se s rajnikimi...

Grobovi pred kratkim umrlih bodo imeli mnogo sveč, grobovi neznanih in grobovih vojakov svetovne vojne pa menda nič. Spomeniki padlim vojakom, ki so krasen dokaz pietete, naj danes ne zažare samo v plamenu sveč, ampak v plamenu ljubezni in molitve, vsaj solze so se že zdavnaj poušile, jok utihnil, a žriva so bili morale.

Mnogi izmed nas ima še svoje žalostne vojne spomine, a jaz jih imam pa kot prijatelj Janezov prežalostne — in zato usahnite gore Gelboške, nikdar naj ne pade na vas ne rosa ne dež, o mrtve poljane, ker tam je bil omadeževan čit junakov!

Zgodnjsko pokopališče v Bračigi: vseh svetnikov večer. Vse grobove okraja, njivsko okraja s lepimi stebriči

Otok mrtvih s svojo grozotno tajnostjo in romantiko.

GROBOVI V SOVJETIH

Vsak narod se nam pokaže v pravi luči, če pregledamo božje njive po njegovi zemlji. Ali časti grobove sinov, ki so mu poklonili vso ljubezen? Ali so božje njive gojene kot ljubljene spomin ali so zavrženi kot obrabljeni suknja? Resnično je, da so pokopališča ogledalo narodne duše vsake vasi, krajev, dežel in mest. Ne bi se skrili, narod moj; sleherni potnik ve, kako je s teboj. — Pa še je označen v pokopališčih značaj naroda. Ali časti mrtve burno, s vsem pompom ali tiho in domače. Slednji smo mi Slovenci. Ob dnevu vernih duš se odpro srca naših ljudi in prelep razgovor se začne med zemljo in nebom. Tiha ljubezen spaja žive in mrtve. Saj to je edino, da se z molitvijo pomeniš s svojimi dragimi. Le to te vzdrži, ko gre od tebe ljubljena oseba.

Jutri bodo ljudje po vsem vsetu ljubili mrtve, prosili jih odpuščanja za težke dni, ki so jim jih za življenje pripravili. Zraven pa bodo s strahom mislili: kdo bo še kleti osorej živ?

Le v eni državi bodo ljudje doma objokovali svoje rajne. Ne bodo mogli na grobove, katere so jim oskrnili vladni ljudje. Ob belem dnevu in nezaknovani jih skrunijo še danes.

Dežela sovetov, ki je že davno zavrgla ljubezen do mrtvih, je povsem drugače poskrbela za grobove in tudi mrtviem določila odgovorno vlogo v boju za mrzli tehniški napredek. Kakor znano, so potrebne za izdelovanje elektroštevcev marmorne plošče. Zal, je marmor dokaj nerodna snov.

Koliko dela in časa zahteva prevoz težkih kamnov v tovarno in vse ostalo strokovno postopanje. Moskovska elektrarna, ki zelo potrebuje plošč za števce, ni mogla kljub vsem opominom, globam in dopisovanju dobiti v uralskih kamnolomih naročnega blaga. Kdo ve, koliko neprilik bi utegnilo nastati, če ne bi priskočil socialistični domovini na pomoč iznajdljiv in podjeten tovariš Neusihin, vodja neke zidarske zadrage. Navdušene oblasti so mu takoj podelile potrebno dovoljenje in pričel je uspešno izkoriščati pokopališča v duhu dalekosežne pjalitette. Delavci odnašajo marmorne plošče, razdirajo spomenike in vse to pretvarjajo v prepotrebne elektroštevce in podobno. Moskovski dnevniki poročajo, da morajo čitati obiskovalci velikega kinematografa v Baumanovskem predmestju na pretikalniku v foyeru poleg rdečih napisov: »dvorana«, »oderc«, »balkon«, »zasilni izhod« in podobno, tudi nepotrebne globoko izklepane besede: »v starosti 48 let in »naj mu sije večna luč, a koga to moti! Kazalec elektroštevca niha desno in levo pa se ne zmenja za te komične preostanke neblage preteklosti... Rуска zgodovina šteje med najbolj ponosne spomine besede bojevitiga kneza Svetoslava, ki je zaklical v X. stoletju svojim vojščakom, ki so bili radi grške premoči obkoljeni v današnji Bolgariji: »Ne posramim zemlji ruskoj, mertvije srma ne imutj!« Zdal se je vse spremenilo. Namesto mrtvih nimajo nobenega sramu živi, ki skrunijo rusko zemljo.

Na grobeh

Od vseh strani vro obiskovalci grobov k svojim dragim, ki so šli pred leti spat na božjo njivo. Rož jim prinašajo in svečk bodo prižgali na grobovih in prisrčno (kakor morda nikoli v letu) bodo molili. — Ponekod bodo pa grobovi brez rož in brez svečk in brez ljubezni. Tam spe ljudje, ki niso nikoli v življenju veselja užili pa se še na pokopališču ločijo od ostalih ljudi.

Atilov zaklad

Med Avstrijo in Madjarsko se že nekaj časa bije boj za stare umetnine, ki veljajo več kot 100 milijonov zlatih kron; te so bile nekoč madjarske, a jih danes skrivajo avstrijski muzeji in cesarski gradovi. Madjari trdijo, da so že nekaj stoletij pred svetovno vojno Avstriji vse večje zgodovinske dragocenosti sistematično odvažali iz Madjarske na Dunaj. Sem spada tudi svetovno znani Atilov zaklad, ki je bil odkrit leta 1799 pri Nagy-Szentmiklosu. Ta zaklad, ki obstoja iz 23 nenavadno lepих dlatih posod v starogotski formi, je pripadal nemcu gotskemu kralju, danes pa leži v dunajskem tvornem muzeju. Madjarska trdi, da je prevoz teh

Atilovih dragocenosti na Dunaj krivičen in da jih občina Nagy-Szentmiklos zahteva nazaj. Nadalje zahteva Madjarska povrnitev dragocene zlate Boeckajevе krone, velevredno staro perzijsko delo. To krono je podaril sedmograškemu knezu Boeckaju turški sultan leta 1605. Kesneje pa so jo Habsburžani prenesli na Dunaj. In končno zahteva Madjarska naslednjih 800 dragocenih umetnin vseh vrst, katere so Avstriji tekom zadnjih stoletij odpeljali v svojo rezidenco. O teh madjarskih zahtevah bo razpravljajo posebno avstrijsko-madjarsko razsodišče.

Vatikanski filmi

Sv. oče je podelil blagoslov skupini duhovnikov, ki potuje v Hollywood, kjer bo proučila izdelovanje zvočnih filmov. Sv. stolica je sklenila kljubovati kvarnemu vplivu kinematografa z izdelovanjem filmov iz dobe prvih kristjanov. V ta namen bodo posneti prizori v rimskih katakombah. Druga vrsta slik bo namenjena življenju svetnikov, ki ima neprecenljiv vzgojni pomen za sedanjo mladino. Vse vloge svetnikov in pravičnikov bodo odigrali izključno duhovniki. Naposled je spisano tudi dejanje za film o življenju modernega vernika. Kazal ga bo v boju z različnimi skušnjavami in mu narekoval pravilno odločitev v dvomih, ki jih vzbuja sedanja razredna borba.

Padanje rojstev v Italiji

Po uradnih podatkih je v Italiji več rojstev kakor smrti tekom devetih prvih mesecev 1932 za okrog 284.000 duš, proti 318.000 za isti čas v letu 1931 in 319.000 za isto periodo v letu 1930. Potemtakem so v dvoletnem presledku in za periodo 9 mesecev padla rojstva točno za 107.000 duš.

Glede na število ljudstva je odvišek rojstva nad smrtnimi slučajmi tekom 9 mesecev v letu 1932 6,8; v letu 1931 7,7 in leta 1930 9,6 pri vsakem tisoču prebivalcev. — Če se ne bo krivulja italijanskih rojstev v bodočih mesecih tega leta dvignila, bo leto 1932 najslabše rojstveno leto za Italijo od svetovne vojne sem. — Tudi število ženitev močno pada.

Glavo prodal

Pred nedavnim je bival v Manchestru mož Datas, ki je svojo glavo prodal za 1000 funtov in za letno (dosmrtno) rento 396 funtov šterlingov. Ta mož ima namreč najpopolnejši spomin izmed vseh ljudi, ki so kdaj živeli. Nekateri zdravniki, člani zveze londonskih medicincev so namreč kupili to glavo, da bi jo po njegovi smrti skrbno pregledali in si eventualno razložili ta nenavaden spomin. Zdravniki mu ne bodo le 1000 dinarjev na noto izplačali, marveč vzdrževali vso njegovo družino. — Zanimivo je, da je Datas prav za prav že prodal svojo glavo že leta 1904 v Ameriki, in sicer za 10.000 funtov šterlingov. Stirje ameriški zdravniki so jo kupili. Toda ko je poslednji teh kupcev 8. septembra 1926 umrl, se je Datas odpravil v Ameriko, kjer je dobil uradno potrdilo te važne smrti. Nato pa je v Evropi znova razpisal glavo, ki pa je danes že prodana. Ne vem, kakšno občutje ga grabi ob misli, da mu bodo možgane razkosavali vprav tedaj, ko je mislil v grobu mirno spati.

Pokopališka reklama

Brezobzirna ameriška reklama ni prizanesla niti pokopališču. Revni ljudje so veseli vsakega zaslužka, zato so dovolili na grobove v New Yorku sledeče napise: »Tukaj počiva Anny Hawkins. Obupana je zapustila to dolino solz, ker je izgubila svojo nekoč pravljico lepoto. A lahko bi jo ohranila, če bi stalno rabila sloveče toiletne mila tvrdke H. G. Carter in sin, New York City.« Na drugem spomeniku stoji: »Tu uživa večni mir g. Joe Bernstam. Smrt ga je pokosila v najboljši moški dobi in pretrgala njegovo nadebudo delovanje. Zaslovel je kot šef svetovnoznane tvrdke Bernstam sinova, ki ima vedno več kupcev zaradi izvrstnega blaga po izvenkonkurenčnih cenah.« — Amerika ne obstane s trgovskimi načrti niti pred mrtvimi.

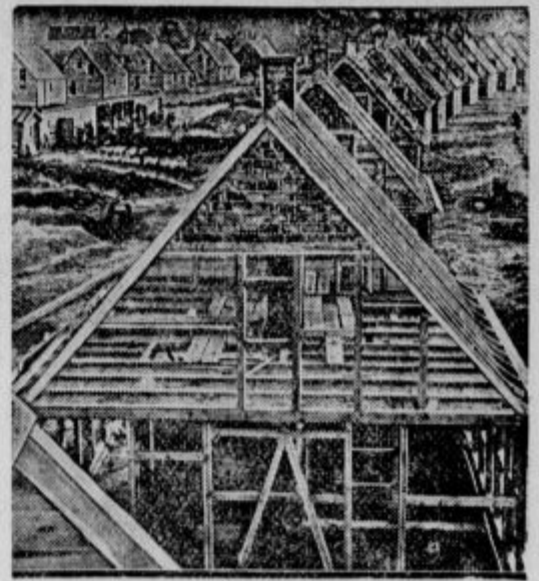

Stari bardci vstajajo...

Vsako leto se obnavlja v Cornwallu v Angliji velik keltski domovinski praznik, kjer se oblečejo posestniki v stara oblačila (stari keltski narodni pevci, rapsodisti). Na sliki korakajo Cornwallci v dolgem sprevodu s staro keltsko zastavo na praznične prostore.

Redko odlikovanje

Po vsem britskem imperiju vlada običaj, da se za neustrašna dejanja odlikujejo državljani z zlato medaljo. To je največje in najlepše odlikovanje, ki ga država daje. Nedavno je dobil tako odlikovanje neki južnoafrikaneec, ker je ob lastni smrtni nevarnosti rešil nekega človeka iz žrela morskoga psa. Da je to v resnici veliko odlikovanje, vidimo iz tega, da sta ga doselej prejela samo dva moža. Drugi lastnik take medalje je stari častnik angleške mornarice, ki je leta 1882 rešil dva svoja tovariša pred gobcem morskoga psa. Način, kako ju je rešil, se sliši kot pravljica. Tega leta sta se namreč kopala dva mornarja v bližini ladje, ko se nenadno pojavi v njuni bližini ogromen morskii pes. Ker nista imela orožja, je bilo jasno, da bo vsaj eden plen groznega žrela. Bilo obotavljanja skoči častnik, ki je stražil na ladji, preko krova — pa slučajno je obvisel na hrbtu pošasti. Žival se je prestrašila in se umaknila. Vsi so bili rešeni gotove smrti. Ta neustrašeni poročnik pa je dobil srebrno medaljo za rešitev, a hkrati je bil prvi, ki je prejel zlato medaljo Stanhope-medaljo. Pa jo je tudi zaslužil!

Selišče brezposelnih.

Na sliki vidimo selišče, katerega so si brezposelni delavci sami zgradili v bližini Monakovega. Obsega pa okrog 400 hiš. Vsa dela, tudi načrte, so izvršili brezposelni sami. Sleherni poslopje ima kuhinjo, dve sobi, kakor tudi prostore za manjše živali in vrt v obsegu 700 kv. metrov. In to je ono, kar bi brezpravne delavce napravilo srečne in zadovoljne v sedanjem kaosu krivične neenakosti

Angleži in gramolon

V Angliji si kupiš gramofonsko ploščo, ne da bi moral stopiti v trgovino in tam preizkušati posamezne plošče. Prodajalec samo nastavi papirnat lijak na telefonski aparat v prodajalni, zraven postavi gramofon in zaigra. Kupec pa je medtem bogve kje ob telefonu in posluša zaželene plošče. Vsi londonski trgovci so zadnji čas uvedli ta novi način prodavanja, saj se sliši igranje po telefonu prav tako jasno kot v trgovini. Tu se pač prečestokrat dogaja, da se poslušalec samo zabava, ko naroči igranje plošč, toda trgovine so s tem računale, zato imajo osebe, ki je na sleherni mig pripravljeno streči komurkoli. Zveza trgovcev se je celo obrnila na pošno upravo, da bi ji šla na roko: zgodi se namreč, da kdo takoj ne dobi zaželene firme (ker je telefon zaseden), pa naj poštna uprava da na razpolago številko drugega trgovca, da bi kupca vse dotlej s svojimi ploščami zabaval, dokler ni pač številka pravega trgovca znova odprta. S tem se vrši sijajna reklama. Toda pošta je prošnjo gladko odklonila

Iznajditeljica radija

Dne 7. novembra bo praznovala znana odkriteljica radiuma, gospa Marija Curie, 65-letnico svojega življenja. Gospa Curie, ki je po rodu Poljakinja, je odkrila skupno z možem radij in ga po svoji domovini imenovala element polonium. Leta 1911 je prejela Nobelovo nagrado za kemijo. Ako pomislimo, koliko pomen ima radij za zemljo in človeka, moramo pač priznati iznajditeljici visoko priznanje.

Prazgodovinski kiti

V Leningrad se je vrnil znanstvenik Andrianov, ki je osem mesecev raziskoval ostanke orjaških, predzgodovinskih živali vzdolž obale obsega zaliva. Našli so te živali pravzaprav domačini Nenei. Posamezni deli neznanega morskoga orjaka so ležali raztreseni po obali polotoka Jasnai. Ti deli (kosti, koža, meso...) so se v večnem ledu izvrstno ohranili. Nenei pobirajo že od leta 1901 sistematično maščobne ostanke teh morskiih velikanih. Andrianov je mnenja, da je bila ta pokrajina v pradavnini naseljena z mogočno čredo predhistoričnih kitov. Ta ruski zoolog je prinesel domov za muzej ostanke izumrlih orjakov. Pripravlja pa se za tje velika ekspedicija, ki bo pokopališče nekdanjih morskiih naseljencev temeljiteje preiskala.

Zenske deputacije

Tudi ženske so se odpravile v dolgih pohodih nad London, naj jim reže kruha in deli pravice. Vse ceste so polne deputacij, prav od Skotske vro. Toda London odgovarja le s policijskimi pogoni. Mislim, da bodo morali odgovoriti človeško, sicer se bodo množice naveličale prositi...

Upravni in nadzorstveni svet ter ravnateljstvo Zadrúžne gospodarske banke d. d. v Ljubljani naznanjajo, da je umrl

msgr. dr. Anton Jerovšek

podpredsednik nadzorstvenega sveta itd.

ki si je pridobil velikih zaslug za naš zavod.

Pokojnika ohranimo v častnem spominu!

V Ljubljani, 31. oktobra 1932.

Naznanjamo vsem sorodnikom in prijateljem tužno vest, da je umrl, previden s sv. zakramenti, naš predobri brat, stric in svak

msgr. dr. Anton Jerovšek

ravnatelj Tiskarne sv. Cirila v Mariboru itd.

na predvečer Vseh svetnikov, dne 31. oktobra 1932 ob 19.

Truplo blažega pokojnika bo dne 2. novembra 1932 ob 2 popoldne prepeljano iz hiše Tiskarne sv. Cirila v Mariboru, Koroška cesta 5, v Slovensko Bistrico.

K večnemu počitku ga bomo spremili v četrtek, dne 3. novembra 1932 ob 10 dopoldne na župnijsko pokopališče.

Nebeški oče, bodi mu plačnik za vse dobro delo njegovega očetovskega srca!

Spodnja Nova vas, dne 31. oktobra 1932.

Ivana Jerovšek, sestra.

Marija Jerovšek roj. Frešer, svakinja.

Janez Jerovšek, nečak.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru naznanja tužno vest, da je njen prezaslužni ravnatelj

msgr. dr. Anton Jerovšek

danes ob 7 zvečer mirno v Gospodu zaspal. Bog mu bodi plačnik za njegovo vzorno delo in očetovsko skrb za razvoj našega podjetja.

Pogreb blagopokojnega se bo vršil na Vernih duš dan, dne 2. novembra 1932 ob 14 izpred hiše žalosti Tiskarne sv. Cirila na Koroški cesti 5.

Truplo se bo po blagoslovitvi in poslovitvi prepeljalo v Slovensko Bistrico, kjer bo pogreb v četrtek predpoldne.

Maribor, dne 31. oktobra 1932.

Načelstvo Tiskarne sv. Cirila.

Upravni odbor in uradništvo Mestne hranilnice
v Mariboru javljata tužno vest, da je umrl njihov pred-
sednik ravnateljstva, gospod

monsignore

dr. Anton Jerovšek

Zaslужnega moža, ki si je stekel za naš zavod neven-
ljivih zaslug, ohranimo v blagem in trajnem spominu.

Maribor, dne 31. oktobra 1932.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru
naznanja tužno vest, da je njen ustanovitelj in načelnik, gospod

monsignore

dr. Anton Jerovšek

danes, dne 31. oktobra 1932 ob 7. uri zvečer mirno v Go-
spodu zaspal.

Pogreb bo dne 2. novembra 1932 ob 2. uri popoldne
izpred hiše Tiskarne sv. Cirila na Koroški cesti 5.

Njemu, ki je posvetil toliko svojega neumornega dela
razcvitu zavoda, bomo ohranili trajen hvaležen spomin.

Maribor, 31. oktobra 1932.

Načelstvo in nadzorstvo
Spodnještajerske ljudske posojilnice.

Velour, modni ševjot, rips, pliš za damske plašče
 Velika izbira, nizke cene
R. MIKLAUČ "PI ŠKOP"
 Ljubljana, Mednarodna ulica
 Lingerijska ulica - Pred škofijo

Kako sem grdo kožo napravila lepo belo

3 različne nianse v 3 dneh

»Moja koža je bila brezbarvna, temna in uvela. Imela sem grde zaidavce, razkavo in suho kožo ter razširjene pore okrog nosa, podbradka in čela. Danes se vsi divijo moji mehki, beli in krasni polti ter me zavdajo.«
 Krema Tokalon hrana za kožo (ne mastna) vsebuje mehak, blagodejen vosek ki se pridobiva iz sveže pripravljene smetane in olivnega olja. Ta krema gladi in krepi kožo, pomiruje kožne žleze, krči razširjene pore ter odstranjuje zaidavce. Najbolji razkava in najtemnejša koža postane bela in mehka, najbolj suha pa sveža in vlažna, pri tem pa ne mastna. Krema se uporablja tudi proti koži, posebno na nosu, če je mastna in če se sveti.
 Krema Tokalon hrana za kožo (bele barve) olepljava, obnavlja in osvežuje kožo na jedinstven način v treh dneh. Uporabljajte jo zjutraj. Če imate gube na licu, uporabljajte kremo Tokalon hrano za kožo, rožnate barve po noči, ker ona pomlajuje in brani Vašo kožo, ko spite.

Modni, modni kamjara, športni
 na tiste obleke in sukane
 Velika izbira, nizke cene
R. MIKLAUČ "PI ŠKOP"
 Ljubljana, Mednarodna ulica
 Lingerijska ulica - Pred škofijo

Zavese, posteljna pregrinjala namizne prte, prtiče itd., krasno vezene in po nizkih cenah dobite pri
MATEK & MIKEŠ, LJUBLJANA
 (poleg hotela Štrukelj).

Vezenje oprem za neveste, monogrami, gumbnice, entlanje, ažuriranje in predtiskanje. Velika izbira predtiskanih ženskih ročnih del.

Kdor hoče kupiti šivalni in pisalni stroj na hranilno knjižico, ga dobi pri tvrdki
IVAN JAX IN SIN
 Ljubljana, Gosposvetska cesta št. 2.

FOTOAPARATE
 svetovnih tvrdk Zeiss-Ikon, Rodenstock, Voigtlander, Welta, Certo itd. ima vedno v zalogi
Fotoodd. Jugoslovanske knjigarne v Ljubljani Zabeležite cenik!

Kajenje je strup! Vsak se lahko igraje odvadi zdravju škodljivega kajenja z našimi **EX-TABLETAMI**. Tekom 14 dni preneha kaditi tudi najstrastnejši kadilec, ako je dnevno trikrat uporabljal EX-tablete. 1 zavitek Din 39,- in poština, cela kura 5 zavitekov Din 145,- franko. Razpošil a po zavetju: **AURORA SEKT 40, NOVI SAD, Seleznička 28.**

Najlepše damske plašče
 po najnižjih cenah kupite pri tvrdki
A. Paulin, Ljubljana
 Kongresni trg 5

Pohišstvo
 posteljina, preproge, lino-iej, pohištvni predmeti. — Ze o znižane cene.
KAROL PREIS, Maribor
 Gosposka ulica 20.
 Ilustrirani ceniki brezplačno!

Zajčeve čevlje iz Zirov
 prodaja tvrdka **Cadež & Komp.** družba z omeje. z.
 LJUBLJANA, Miklošičeva cesta (palača „Grafika“)
OGLEJTE SI ZALOGO!

PUH - PERJE
R. MIKLAUČ LJUBLJANA

Specialna delavnica za smučarje in gozere. Mehanična popravilnica snežak in gataš. Prvovrstna izdelava. Točna postrežba. Cene konkurenčne.
Albin Eržen, Sv. Petra cesta 33

Ploščicam za stensko oblogo in štedilnike
 smo ponovno znižali cene
 Gradbeni in keramični material
LJUBLJANA, MIKLOŠIČEVA C. 15

Ne zvišuj cen, ako si še ugodno kupill
Manufakturna trgovina Commerce d. d.
 Tavčarjeva ulica št. 2 - prvo nadstropje
 prodaja po sledečih cenah:

Tenisflaneta	Din 6.50
Veleurbarhenti	Din 9.-
Enobarvna flanela za damsko perilo	Din 8.-
Angleška flanela za damsko perilo	Din 12.50
Rožasti barhenti za spalne plašče la	Din 18.-
Zefirbarhenti — svilnati karo	Din 13.-
Čisto volneni enobarvni popelini, 100 cm široki	Din 23.-
Šifon, 80 cm	Din 6.-
Šifon najboljše kvalitete, brez apreture	Din 10.-
Platno za rjuhe, 150 cm	Din 17.50
Prima domače platno, 150 cm	Din 19.50
Gradl za žimnice	Din 23.-
Ševjot, 140 cm	Din 30.-
Najfinejši pliš za damske plašče	Din 100.-
Pristni angleški kamjara	od Din 120.- do Din 180.-
Češki šifon za moške obleke	od Din 60.- do Din 90.-
Moško sukno	že od Din 50.-
Flanelaste rjuhe	Din 29.-
Posteljne odeje, šivane	Din 125.-
Ostanki za moške sukne 2.50 m do 2.80 m — cel ostanek	Din 250.-
Najfinejše blago za damske plašče od Din 40.- do Din 80.-	

O UGODNOSTI CEN TER O KVALITETI BLAGA SE IZVOLITE PREPRICATI!

Družinska Pratika za leto 1933
 je pravkar dotiskana in bo odslej **na razpolago** v vsaki knjigarni in večji trgovini.
 Kakor vse novejšje letnike krasi tudi ta letnik **zbirka krasnih slik** s kakoršno se ne more ponašati noben drugi slov. ljudski koledar.
 Cena Din 5.-, po pošti 50 p več.

Razprodaja
 lepega modnega blaga srajc, kravat, nogavic, rokavic, ovratnikov, klobukov, čepic i. t. d.
Prodaja se pod nabavno ceno prirešni v sredo 2. novembra 1932 od pol 9 do 12 ure in od 2 do 4 ure in vsak dan, dokler bo zaloga.
Skladišče Baikan 4

Naša Sloga - Ljubljana
 Dunajska cesta 17

Mašna oblačila, bandere, vse potrebščine za več. g. duhovnike
Cerkvene posode, monštrance, svečnike itd.

Zaloga vseh vrst svil za mašne obleke itd.
kipi, slike
Popravila mašnih oblačil in cerkvenih posod.

Pred nakupom ali prodajo vložne knjižice
 obrnite se zaupno na
M. Jankočič, komandir na družba
 LJUBLJANA, Selenburgova ulica št. 6
 Telefon 3052
Informacije brezplačne!

Naznanilo preselitve
 Svoimi cenami odjemalcem na vladnele naznanjam, da se **preselim s 1. novemb. 1932** s svojo **špecerijsko trgovino** v razširjene in novo preurejene lokale moje že obstoječe specialne trgovine in prazarne za kavo **na Dunajski cesti** voga, **Tavčarjeve ulice št. 2**
Karol Planinšek

ZAHVALA. Ob smrti našega nepozabnega
Aleksandra Mattanovicha
 polkovnika v pokoju
 smo prejeli nebroj dokazov sočutja. Zahvaljujemo se vsem znancem in prijateljem, ki so spremili pokojnika na zadnji poti. Posebno se zahvaljujemo vojaški oblasti, nadalje komandantu 16. artilerijskega polka in vsem gg. oficirjem in vojakom, ki so izkazali pokojniku zadnjo čast in ga spremili k večnemu počitku.
BERTA MATTANOVICH, vdova; ing. DRAGO MATTANOVICH, sin — ter vsi ostali sorodniki.

+
 V globoki žalosti naznanjamo, da je naš predobri soprog, oziroma oče in dedek, gospod
LUKA BLEJEC
 šolski upravitelj v pokoju
 dne 30. oktobra po dolgi in mučni bolezni, previden s svetimi zakramenti, mirno v Gospodu zaspal.
 Pogreb nepozabnega pokojnika bo v sredo 2. novembra ob pol 3 popoldne izpred mrtvašnice Splošne bolnišnice na pokopališče k Sv. Križu.
 V Ljubljani, dne 31. oktobra 1932.
GLOBOKO ŽALUJOČI OSTALI
 Mestni pogrebni zavod v Ljubljani.

ZAHVALA
 Za vse dokaze iskrenega sočutja ob bridki izgubi naše nad vse ljubljene soproge, oziroma sestre, gospe
MARICE ŠMON roj. STELZER
 izrekamo najiskrenejšo zahvalo. Posebno velja naša hvaležnost č. duhovščini, predvsem g. župniku svetniku Ev. Vračku, ki je stal pokojnici na strani ob zadnjem boju in se z ganljivim govorom poslovil od nje na pokopališču. Dalje vsem darovalcem in pevskega zboru za prelepo žalostinko; zlasti pa še župljanom šentiljskim, ki so v tolikem številu spremljali rajnico na zadnji poti ter cel čas spodbudno molili zanjo sv. rožni venec. Gospod Bog naj vsem obilno poplača!
 Na Rodici in Štrihovcu, dne 31. oktobra 1932.
Rodbini ŠMON in STELZER.